

1985 ஆம் ஆண்டில் லண்டனுக்குப் புலம்பெயர்ந்த ஆனந்தநட்சேன் மாஸ்டர் எனது மகன் அகஸ்டி மிருதங்கக் கலையை ஹரோ தமிழ் பாடசாலையில் அவரிடம் பயில ஆரம்பிக்கும் போதுதான் எனக்கு அறிமுகமானார். 2003 ஆம் ஆண்டில் அகஸ்டி அவரிடம்; பயிலத் தொடங்கிய மிருதங்கக் கலை 2012ஆம் ஆண்டு அவனின் அரங்கேற்றம் வரை தொடர்ந்தது மட்டுமன்றி இன்றும் அக்கலையைத் தொடர்ந்து கொண்டதோன் இருக்கிறான். காரணம் ஆனந்தநட்சேன் மாஸ்டர்; கருவாகும் மலோக ஒரு ஆகர்ஷ்யபுருஷனாகத் திகழ்ந்ததை என்னால் அவதானிக்க முடிந்தது.

ஏழுவயதுச் சிறுவனாகிய அவனின் ஆற்றலையும் திறமையையும் அறிந்து அவனுக்குப் புரிய வதைத் தமையை இன்றும் என்னால் மறக்க முடியவில்லை. மிருதங்கக் கலையின் நுட்பங்களையெய்தியுள்ளவரோடு மட்டுமல்லாது சமுதாயத்தின் உயர் பண்புகளையுடைய ஒரு இசைக் கலைஞனாக வாழவேண்டும் என்ற போதனையையும் மாணவர்களுக்கு சொல்லிக்கொடுப்பதைப் பாரக்க முடிந்தது. தானும் மிருதங்கம் வாசித்து சமமாக மாணவர்களையும் பயணிக்க வதைத் தபண்புக்கு தலசையக் கிறேன். அவருடைய இத்தகைய போக்கை அவரிடம் பயின்ற அத்தனை மாணவர்களும் ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்பது என நம்பிக்கை. இதைத் தான் ஒரு நல்லாசிரியனுக்குரிய மிகப் பெரிய பண்பாகக் கருதுகின்றேன்.

கடந்த சில ஆண்டுகளில் எனது மகன் அகஸ்டியின்; இத்திறமைகளை வளர்த்துக் கொடுக்கவேண்டாமென பலவற்றுக் கலநிகழ்ச்சிகளில் நிறைந்த சந்தர்ப்பங்களையெழங்கியமையை நன்றியோடு நினைவுபடுத்துகின்றேன். அவனது ஆளுமை, தன்னம்பிக்கை, தனித்துவம் என்பவற்றில் தளர்ந்துவிடாதபடி இருக்க வழிகாட்டிய அன்பான உறவு அவர். அவனுக்கு மிருதங்கக் கலையை வளர்த்துத் தோடு ஏனைய இளைய மாணவர்களுக்கும் இக்கலையில் ஈடுபட்டு பயிற்சியளிக்க அவனுக்கு ஆனந்தநட்சேன் மாஸ்டர் சந்தர்ப்பம் வழங்கியிருந்தமையை நினைத்துப் பாரக்கிறேன். இதே போன்று அவரிடம் பயின்ற மாணவர்களின் தனித்துவமான திறமைகளை இனங்கண்டு அவர்களின் ஆற்றல்களை வளர்த்துத் தவர. அடுத்த தலைமுறைகளுக்கும் மிருதங்கக் கலையின் மங்காத மூலக்கியல் உணர்வை ஊட்டி வளர்த்து மிளிர்ந்தவர என்பதில் எவ்வித சந்தேகமும் இல்லை.

யுனியன் கல்லூரி, மகாஜனக் கல்லூரியின் பழைய மாணவனான ஆனந்தநட்சேன் மாஸ்டர் அவர்கள் லயவாத் தியமான மிருதங்கக் கலையைக் கலாபிசணம் க.ப. சின்னராசாவைக் கருவாகக் கொண்டு பயின்றவராவார். இவர் தவில் வாத் தியத்தையும் மிக அருமையாக வாசிப்பார். கஞ்சிரா, கட்டம், முகர்சிங், தபலோ போன்றவற்றிலும் பயிற்சி பெற்றவராவார் என்பதும் விதந்தூரக்கத் தக்கது. நல்லாசிரியன் என்பவன் புதிய புதிய விடயங்களையெக் கற்றுக்கொண்டே இருக்கவேண்டும் என்பார்கள். அந்தவகையில் லண்டன் பவனில் மிருதங்க ஆசிரியராக பணிபுரியும் வித்துவான் கே. பாலச சந்திரனிடமும் (பாலா மாஸ்டர்) மலேதிக் பயிற்சிகளைத் தொடர்ந்து பயின்ற வந்தவர என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இத்தகைய ஆத்மாத்மமாகப் பயணித்த கலைஞனின் மனவை பாமினி அற்புதமான இனிமைக் கொஞ்சும் கரலால் அன்போடு பசேவார். அவரது கலைச் சலெவங்களான சலெமியா, கஜனி புத்திரிகள் வீணை வயலின் போன்ற இசைக் கருவிகளை அற்புதமாக இசைத்துத் தந்த ஆனந்தநட்சேனின் தாளலயத் திற்கு ஈடுகொடுக்கும் சலெவங்கள். அவரின் அன்புப் புத்திரிகள் இருவரும் அவரின் வாரிசாகத் திகழும் கலைஞர்கள். அவரின் மடித்த

